

Nya hierarkier

CAJSA VON ZEIPELS kvinnor är jättar. Men de är samtidigt sköra, skulpterade större än livet för att vända på förhållandet mellan åskådare och verk.

Hennes examensutställning på Kungliga Konsthögskolan var en av förra årets mest omtalade.

Nu befinner hon sig mitt i arbetet med nya verk. Följ med på ateljébesök hos en av Sveriges mest intressanta unga konstnärer.

När Cajsa von Zeipel tog examen från Kungliga Konsthögskolan våren 2010 blev hennes sköra, överdimensionerade kvinnoskulpturer slututställningens stora snackis. Sedan dess har hon flyttat in i en ny ateljé, där hon just nu skulpterar fram nya verk. Steg för steg växer de fram, tunna flickor större än sina åskådare.

Dina skulpturer föreställer ofta bräckliga kvinnor i överdimensionerade former. Vad vill du säga med dem? –Unga tunna flickor i utsatta situationer får ofta en offerstämpel. Genom att låta mina skulpturer bli överdimensionerade vill jag vända på objektifieringen. Tanken är att man som åskådare tar objektets roll. Det omvända förhållandet mellan åskådare och skulptur kan kännas skrämmande och kontroversiellt. Men jag tar inte ställning till samhälls- och kroppsideal. Jag vill skapa en ny hierarki mellan betraktare och objekt.

Var börjar du? –Ofta med en slarvig skiss. Jag har en stark känsla av vad jag vill göra redan från början. För mig är det viktigt att mina verk fungerar rent rumsligt. Jag anpassar skulpturen efter rummets egenskaper. Under min utställning på Konsthögskolan på Fredsgatan ville jag få verken att interagera med de skulpturer och den miljö som redan fanns i lokalen.

Hur ser processen ut när dina verk växer fram? –Jag börjar skulptera stympade kroppsdelar. Ben, lår, underben och bäckenet får ta form först. Jag låter det falla på plats som i ett pussel. När jag kommer till ansikten så modellerar jag i lera. Med hjälp av små metallverktyg får detaljerna ta form. Steg för steg. Det är en ganska lång process.